

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De deserto egypti ca. xxix.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Libri Erod.

cos congregatos, x. luna, et vix expectasse quarta decimam.

De morte primogenitorum. Ca. XXVI.

Sicutum est autem

f noctis medio, percussit dominus omnes primogenitum egypti, nec erat dominus in qua non saceret moritur, domino forte ita, percuras te non fuisse domum absque primogenito. Opus susque pharao dicit moysi quod nescivit egredere regem cum oibz suis, immo et egypti virgebant eos exire. Tullit igit ppls farinam dispersam super huceros ligata in palliis, et perierat rasa ab egypti vestibus plimam: et spoliaverunt egyptios ex pcepto domini, tunc per mercende laborum qd fraudulenter erat tu ut inde fieret tabernaculum. Et erat quis, dc, milia virorum pedimentum absque paupibus et vulgo. Pharaon vel egyptus qui famulatus eis in nomine deinceps plagiis liberata rabili, et duxerunt secum non cessit solo sanguis diversi generis anima ne agni victa: filios tanta multa nimis, israel dimisit.

De exitu israel de egypto. Ca. XXVII.

Sicutum est autem

f ut nullus ppter solitum adhuc iundaret terram in qua erat sepulcrum ioseph. Tenebant autem iuramento asportare ossa eius. Tunc moyses scpsit lamia aurea nomine domini tetragrammaton: quod supposita a qua supnata erat: usque duobus venienti starer supra ybi erat sepulcrum. Et effodientes sustulerunt ossa quod sublata leguntur eis prophetasse forte de difficultate itineris. Tunc hebree tradidit: quod ouis et iprouiso astitit iuxta eos quod locuta est ad eos. Ob quam re duxerunt ea secum multo ipse per desertum, et dixerunt eam quae ioseph: de qua ibi. Qui deducit velut ouem ioseph. In ingressu eius eorum terremotu fecero multa templa egypti cum idolis suis corruerunt. Habitatio autem filiorum israel in egypto fuit, cccc, xxx, annos. Sed non egypti intelligend est ois incolat eorum. Quod incepit a promissione abrae facta in via mesopotamie: a qua usque ad legendam tot anni supererunt Solis enim, c. xlviij, annis serviuimus israel in egypto post mortem iosephi. Quibus expletis eadem die egressa est ois multitudine de terra egypti: quod etiam mirabiliter a deo factum est. Vnde forte eadem die qua exiuit abraham ad pegrinandum. Et nota quod hebrei. Die qua egressi sunt, et infra. Demetote dicti huius in qua egressi estis de egypto prima

die, scilicet azymorum, etiam supra legis dictum eius, nullus egrediat ostium domini sue usque mane. ecce contra statu legis haec. Hoc ista obseruabilis est dominio quando eduxit eos de terra egypti: et in benedictione cerei dicunt nocte educti. Forte intelligendum est nocte eductos, id, ad mane egrediendum ab egyptiis nocte compulsos. Profectis sunt de ramesse in sochot, nec sunt secuti eos egypti sepelientes mortuos suos. Multo etiam egyptiis flebat penitentes: quod eis fuerat tam crudelis. Ceteri inter eos fastigia quam rule rat de egypto, feceruntque subcinerices panes azymos: ex modo tamen coagulatos. His enim usque sunt, xxx, diebus. Non enim ultra sufficerunt quod tulerat de egypto: licet sub necessitate custodirent: nec eis ad satietatem vescerent.

De sanctificatione primogenitorum.

Caplin. XXVIII.

Actus iterum do-

d minum ad moysen sacrificia misericordia primogenitum masculinum quod aperte ruelua, tam de hoibz que de iumentis: quod percusserat primogenita egypti in liberatore eo. Et quod solos masculos per hunc sibi voluit sacrificari, dici potest non percussos nisi immensos masculos. Vnde forte quod primogenita eorum a percussore angelo liberauerat, et haec sua erat, voluntate ut deinceps essent sua oia. Vnde quod ex officio fructu primo honoratus est deus primogenitus qui erat de filiis levius offerebant nec redimebant, et seruiebant in gitter domino: primogeniti alioque offerebant: et, v. scilicet redimebant. Primo genita pecor apta ad imolandum oblata erat sacerdotum. Immundorum vero non oblata quedam redimebant: ut primo genitum asinum que mutabatur quod per eo offerebatur, quedam nec etiam redempta occidebant: ut primo genitum canis. Et adiecit dominus: Cum introduceremus te dominum in terram promissionis: intimab hec filiis tuis seruanda ritu sempiterno. Eratque haec signum in manu tua: et quod appensum quod ob recordationem anni oculos tuos, et, s. hunc liberatois memoriis non altero ventre in obliuionem: que manus gerunt: vel anni oculos appendunt. Quod pharisei ad litteram obseruantes in chartis hec scriberant, et decalogum simul: et eas sinistris circulis ligabant brachiorum: et inter oculos appenserant: quas dominus in euangelio phylacteria vocat a phylacteriis thoracis.

De deserto egypti.

Ca. XXIX.

f

Historia

Gitur cum emi

I siffer pharaeo p̄lum, nō eduxit eos moyses p̄ palestinā p̄termi nā egypto; p̄t antiquā molestiā t̄ odiū pastrū: ne insurgeret p̄blistei aduersus eos: s̄ circūdixit eos p̄ desertū: qd ē iuxta mare rubrū p̄ mādato dñi iubēs: vt ducere p̄ pulū ad mōte sinat: ad īmolandū sibi, Tū si penitētes egyptiū yellēt eos p̄seq: granē molestiā sustineret itineris. Armatiōs ascēderūt filiū israel de terra egypti. multa, s̄, sup̄electis le muniti Tū alia trāslatio habet. quinta, p̄ geniē ascenderūt filiū isrl. Moyses em̄ a ias̄ cob quinē fuit, vel p̄ tribū iudea p̄ pharesv̄s: q̄ ad salomonē q̄nq̄ fuerunt m̄ generatiōnes. Hebrei habet. q̄nq̄ generatiōes ascen̄derūt filiū isrl. Profectiōs de sochor venerūt ī erba. Ethan ciuitas erat tūc deferta ī capite solitudinis, que a iosepho lȳ d̄r, vbi et Nō illā famosā babylonē postea fa bylonem nabucho cī dicit, dum cambū donosor, s̄ altā bas̄es egyptiū vastaret. bylonē, q̄ etiā nūc ī habitat, t̄ d̄r ibi re quiescere brā Catarina ī mōte sinai, t̄ sunt ibi monachī religiosi: t̄ ardet solummodo ole um ī lampadib⁹: qd de cumba illius beate virginis manat.

De ducatu colūne t̄ mari rubro.

Caplīm, XXX.

Omnis autem

D uixit et itineri p̄cedebat eos p̄ diē in colūna nubis t̄ seruore solis: t̄ p̄ noctē ī columnā ignis t̄tra tenebras: t̄ vt sibi a serpentib⁹ p̄uidarent. Prece p̄tq̄ dñs vt reuersi aliquantulū versus egyptū castrametarent ī regiōne pharyroth, q̄ est inter magdalū t̄ mare ī heilephon. Est aut̄ magdalū ciuitas ī finio egypti, ad quā iudei t̄pe hieremie interfecto godolia: p̄mo p̄fugerūt: t̄ posuerūt castra sup̄ mare rubrū. Hui⁹ mari aqua nō est rubea: sed oīs terra circumstans rubea est: ex q̄ vittis gurges t̄ inſific: vñ minium acutissimum excipiēt. Quisq̄d etiā ad esum in fructib⁹ est: in hūc colozē casdit. Ob h̄ ibidē rubre gēme īnueniunt, q̄ bu mo īnvolute t̄ inter arenas attrite terre colorem habet t̄ mari. Hoc mare ī duos ſin⁹ diuidit: qui ab oriente est p̄licus appellat, q̄

per se orā eius īhabitāt, alter arabicus d̄r, vbi m̄ nos d̄icimus rubrū: hebreus d̄t canosum: q̄z canne ī litorib⁹ eius abundant. Sane ibi coartati sunt filiū isrl. Extra pte erant montes asperrimi t̄ īmeabiles, ex altera parte mare.

De trāitu maris rubri. Caplīm, XXXI

Mutatumq̄ ē

I cor̄ pharaōis, tulitq̄, ccc, currus p̄prios: t̄, ccc, ab egyptis, t̄ īſe cutus est eos, equites q̄z durit, l. milia, t̄ du cēta milia peditū armatoz. Leuātesq̄ oculi hebrei: viderūt egyptios post se: t̄ timuerūt valde. Nec em̄ fugi facultatē habebat nec pugre poterat: q̄z inermes erant, nec ibi morari p̄t ciboz inopia. Cūq̄ plurimū argueret moysen dixit eis, Nolite timere hec fecit dñs v̄t hodie videatis magilla e⁹. Ip̄e pugnabit p̄ vob̄ t̄ vos facebit. Egyptios q̄s vide tis nūc nō videbūt ī sempitēnū. In hebreo plenū est, nō videbūt ī sempitēnū: vt nūc v̄t detis viuos sc̄. Et orauit moyses ad dñm, Qui ei dixit Quid clamas ad me, Eleua vir ḡtuā: t̄ extēde manū tuā sup̄ mare t̄ diuide illū: vt sup̄ siccū īgredians filiū isrl. Tollēs q̄ se angel⁹ q̄ p̄cedebat eos: stetit p̄tergū inter egyptios t̄ isrl, t̄ erat nubes tenebrosa egyptis: s̄ lucida hebreis. Cūq̄ extēdisset moyses manū, flauit vēl v̄hemēs: t̄ p̄tit aquā ī siccū, t̄ diuisū est mare ī, t̄, diuīsōes: vt q̄s tribo p̄ turmas suas īcederet. Et aduocans moyses singulas tribū fīm ordinē nativitatē sue horabat eos vt ip̄m p̄eūtē sequerent. Lūcūtū ītrūsūt īrrare rubē simēo t̄ leuit Iudas prim⁹ aggressus est iter post eū: vñ t̄ ibi meruit regnū. Profecti sūt ḡ p̄ mediuū māris: t̄ erat aq̄ q̄sī mur⁹ a dext̄ eoꝝ t̄ a lena. Qd viderētes egyptiū: velenos īudicabat eos. S̄ cū videret illos illelos abire: ingressū sunt p̄ eos. Iac̄s venerat vigilia matutina. Et respexit dñs sup̄ egyptios p̄ colūnā ignis t̄ nu bīs, ī intolerabiles ī ḡlie matutine, p̄ma bres t̄ graues tonit⁹ oticinū, sc̄da ī tem coruscatoesq̄ ac lāpa pestinū, etiā gallicides īnīcīt super eos nū, q̄ta ātelucanū: Vñ t̄ territi dīcerūt, t̄ ip̄i ī q̄ta īgressū Fugiam⁹ israelē, dñs sunt mare rubrum, em̄ pugnat p̄ eis. Si lij aut̄ isrl fīm Josephū ad ī positā venerūt